

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 38

Presidència **de l'Honorable Sra. Assumpta Vinent i Barceló**

Sessió celebrada dia 29 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 1486/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, per tal d'informar sobre la l'estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos.

730

LA SRA. PRESIDENTA:

...primer de tot demanam si hi ha substitucions.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, Sra. Presidenta. Aina Salom substitueix Aina Rado.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Miquel Gascón substitueix Joana Barceló.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

Compareixença RGE núm. 1486/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, per tal d'informar sobre la l'estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos.

Passarem, idò, al primer i únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença RGE núm. 1486/06, de l'Hble. Conseller de Medi Ambient per tal d'informar sobre l'estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos. Assisteix l'Hble. Conseller Sr. Jaume Font i Barceló, conseller de Medi Ambient, acompanyat pel secretari general Sr. Miquel Ramis d'Ayreflor.

Té la paraula, Sr. Jaume Font, per fer l'exposició oral.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, també ara d'aquí a uns moments, conjuntament amb el secretari general, s'incorporarà el director general de Qualitat Ambiental. Compareixem a petició pròpia per explicar l'estratègia balear de residus perillosos. M'agradaria primer fixar uns antecedents del perquè aquesta estratègia.

D'acord amb el que estableix el sisè programa comunitari d'actuació en matèria de medi ambient, la comunitat autònoma de les Illes Balears haurà de fer front durant els pròxims anys a tota una sèrie d'actuacions prioritàries de caràcter ambiental, entre les quals destaquen les relatives a la gestió de recursos naturals i residus. Per tal d'aconseguir aquest objectiu, a l'esmentat sisè programa s'assumeix el compromís d'aconseguir una major eficiència en els recursos que, juntament amb la gestió adequada d'aquests recursos generats, després d'haver-los utilitzats o consumits, assegurui models de producció i consum més sostenibles.

L'objectiu últim d'aquesta iniciativa és, d'una banda, que el creixement econòmic no hagi d'anar acompanyat inevitablement d'un increment exponencial pel que fa a la utilització de recursos i la generació conseqüent dels residus i, per una altra part, que quedi assegurat que ni el consum de recursos excedeixi de la capacitat de regeneració del medi ambient ni que la generació de residus ultrapassés la capacitat de càrrega de l'espai que ocupam.

D'acord amb el que he exposat aquestes fites s'han d'assolir a través d'una sèrie d'objectius, entre els quals podem destacar els següents: primer de tot, assolir una disminució global del volum de residus generats i de la seva perillositat; segon, fomentar la reutilització de residus generats i gestionar-los a través de valoració, preferentment mitjançant reciclatge sempre que això sigui possible; tercer, aconseguir una disminució de residus destinats a l'eliminació, així com la generació de residus perillosos, i contribuir d'aquesta manera a la disminució d'emissions a l'aire, a l'aigua i al sòl. Els principis anteriors són en essència els que inspiren el contingut d'aquesta estratègia balear de residus perillosos, a la qual es fixen els principis i objectius que han de guiar les actuacions que es posin en marxa a la comunitat autònoma en matèria de residus perillosos durant el període 2006-2011. Es tracta d'un document que s'ha elaborat des d'una òptica global i integradora i tenint en compte una sèrie de coses: primer de tot, l'especial consideració de les característiques territorials i socioeconòmiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears i, segon, així com la singularitat del règim de distribució de competències ambientals entre la comunitat autònoma, els consells i els ajuntaments.

Per comprendre millor el perquè d'aquesta estratègia balear és important recordar que les competències en matèria de planificació de residus perillosos, a diferència del que passa per exemple a les referides a residus sòlid urbans, que ja estan transferides als distints consells insulars, pertanyen al Govern de les Illes Balears. De fet convé tenir molt present que la definitiva regulació d'aquest tipus de residus ha estat sempre un compromís explícit i inequívoc de l'executiu del president Jaume Matas i, per tant, d'aquesta conselleria a l'hora de dissenyar la present legislatura les prioritats en matèria mediambiental.

Com a definició, recordem que tenen la categoria de residus perillosos aquells que contenen en la seva composició algunes de les substàncies i matèries que per les seves característiques representen un risc per als recursos naturals i el medi ambient, o bé aquells que estan explícitament classificats a la llista europea de residus com a residus perillosos. Pel que fa a dades quantitatives, convé destacar que durant l'exercici 2004 es va calcular que a les Illes Balears es va generar un volum de residus perillosos lleugerament superior a les 64.000 tones.

D'acord amb el que estableix la Llei 10/98, de 21 d'abril, de residus, la normativa estatal bàsica distingeix dues tipologies de règims jurídics aplicables als residus, en funció que tinguin la consideració de perillosos o que no la tinguin. En principi tenen la consideració de residus perillosos aquells que figuren identificats amb un asterisc a la llista europea de residus aprovada per la decisió 2000/532 de la Comunitat Econòmica Europea, de la comissió, de dia 3 de maig del mateix any, i publicada mitjançant ordre del Ministeri de Medi Ambient, l'Ordre 304/2002 de 8 de febrer, al butlletí número 43 de dia 19 de febrer del 2002, tenint en compte les especificacions i prescripcions establertes a l'efecte en aquesta decisió.

Igualment es pot distingir una subcategoria específica, els residus urbans o municipals, en funció de l'origen: són els generats als domicilis particulars, a les oficines, als comerços i serveis, així com els industrials no perillosos que, per les

característiques o la composició que tenen es poden assimilar també als anteriors, que són competència exclusiva dels ens locals, si bé a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears correspon als consells l'elaboració i l'aprovació dels corresponents plans directores sectorials de residus urbans no perillosos.

De la mateixa manera, d'acord amb el que s'estableix als esmentats plans directores sectorials aprovats fins ara, els consells insulars s'han reservat la competència per dur a terme determinades operacions de gestió. A la pràctica aquest darrer punt implica que alguns d'aquests residus urbans poden presentar característiques de perillositat, encara que, tot i això, no tenen assignada la classificació jurídica de residu perillós excepte en tot allò que fa referència a les operacions de gestió final que duen a terme diversos agents de les entitats locals competents. En concret es tracta de residus urbans que han estat objecte de recollida selectiva i estan identificats amb un asterisc a l'epígraf 20 de la llista europea que abans he esmentat. Conseqüentment, en tema de residus generats a domicilis, oficines, comerços o serveis que, amb independència de la condició de residus urbans i de la competència local per gestionar-los poden tenir alguna característica de perillositat, s'imposa la necessitat de la seva recollida mitjançant sistemes diferenciats dels establerts per a la recollida domiciliària que hi ha actualment, amb comptades excepcions de qualque municipi, que fan qualque recollida selectiva d'aquests perillosos, també, o han començat a fer coses d'aquestes.

En aquest sentit l'article 20.2 de la Llei 19/98 concedeix, entre d'altres, una clara prerrogativa als ens locals perquè puguin obligar els posseïdors d'aquest tipus de residus a depositar-los en la forma i en el lloc adequats, és a dir, és un tema que ja tenen potestat els ajuntaments de fer-lo. En concret aquests centres reben una denominació variable: deixalleries, punts nets, ecoparcs, parcs verds, etc., hi ha nom de tot tipus segons una tipologia que varia en funció de la comunitat autònoma de què puguem estar parlant.

En resum: el contingut d'aquesta estratègia comprèn tots els residus amb característiques de perillositat generats i gestionats a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears amb independència que tinguin la consideració de residus urbans, per l'origen domiciliari, comercial o del sector serveis, o que es tracti de residus perillosos d'origen industrial. Volem actuar dins les dues parts, maldament dins una ja hi podria tenir competència o hi té competència plena l'ajuntament per actuar.

Vull insistir en el fet que el termini d'aplicació d'aquesta estratègia comença enguany mateix, el 2006, i acabarà el 2001, tal i com fixen les disposicions comunitàries. També és important insistir en el fet que no es tracta d'un pla director sectorial sinó d'una estratègia, una distinció conceptual que va molt més enllà de l'aspecte purament formal i que potser seria convenient destacar i explicar i que potser és allà on tinguem punts d'encontre distints amb els altres grups que conformen l'arc parlamentari.

La Conselleria de Medi Ambient ha optat per dissenyar una estratègia perquè hem entès que la iniciativa privada està assumint una important responsabilitat a distints nivells en

funció del tipus de residus a l'hora d'involucrar-se en els processos de gestió de residus perillosos dins l'àmbit de la nostra comunitat. En aquest sentit, des de la Conselleria de Medi Ambient entenem que la gestió privada prevista a les directrius comunitàries i a la Llei de residus mitjançant la figura dels sistemes integrats de gestió, està començant a funcionar. Per tant, aquesta implicació privada fa innecessària en gran mesura la posada en marxa d'uns mecanismes de gestió directa per part dels poders públics autonòmics, una gestió directa que, per altra part, suposaria que els ciutadans d'aquesta comunitat, tots els ciutadans, al marge de la seva capacitat concreta a l'hora de generar residus perillosos, haurien de fer-se càrrec de les despeses derivades dels preceptius processos de gestió aplicables a aquest tipus de residus. És a dir, si tenim un pla director amb una figura després d'una declaració de servei públic, implicarà una mesura horitzontal on tothom pagarà per igual. Amb el fet d'optar per una estratègia en lloc de per un pla director sectorial, la Conselleria de Medi Ambient elimina la possibilitat de perjudicar injustament els ciutadans que no generen aquest tipus de residus i evita la creació d'estructures burocràtiques innecessàries i, per suposat, molt cares per fer front a aquest problema, i confia en la iniciativa privada en sintonia amb la filosofia, lògicament, d'una política liberal que desenvolupa aquest govern a l'hora de cercar solucions a un problema que exigeix respostes àgils i que no generin més problemes que els que es tracten de resoldre. I, per altra part, coincideix plenament amb la directiva comunitària, que anirà desenvolupant.

L'estratègia balear de residus perillosos pretén aconseguir, per una part, que la totalitat -i això és molt important- d'aquests residus generats per grans i petits productors sigui objecte d'una recollida diferenciada que faciliti la seva gestió i, per una altra part, fomentar la creació de canals de recollida de residus perillosos que resultin plenament accessibles per al productor domiciliari.

Pel que fa als ciutadans de les Illes Balears i com els afectarà l'entrada en vigor de l'esmentada estratègia, és important destacar que podran dipositar els residus perillosos en les instal·lacions habilitades a tal efecte als anomenats parcs verds sense haver de pagar res. És important destacar igualment que la Conselleria de Medi Ambient fomentarà els acords voluntaris entre gestors autoritzats i associacions empresarials, a més de proporcionar suport econòmic a gestors i productors de residus perillosos per tal de pal·liar el dèficit de gestió.

Passem ara a analitzar els instruments que emprarem per a aquesta actuació que contempla l'estratègia balear. Estem parlant de dos decrets i, a la vegada, d'una avaluació d'impacte ambiental. Primer, pel que fa a residus domèstics amb característiques de perillositat, establir fórmules d'ajuda d les entitats locals per afavorir l'adequació dels punts nets, punts verds o parcs verds. Segon, donar suport a la posada en funcionament, si n'és el cas, de punts d'emmagatzemament intermedi; tenim quatre illes i potser no es pot resoldre segons quin tipus de residu, o reciclar, o reutilitzar, o revalorar a l'illa de Menorca, o a l'illa d'Eivissa, o a l'illa de Formentera, i això potser es pot fer a Mallorca, o potser s'ha de recollir a l'illa de Mallorca, a l'illa de Menorca, a l'illa d'Eivissa i a la de Formentera, i s'ha de poder concentrar perquè després el gestor autoritzat o el sistema integrat de gestió, si ja funciona, se

l'endugui. Tercer, crear mecanismes de cooperació i col·laboració interadministrativa per a la utilització conjunta d'instal·lacions de gestió; hem d'optimitzar recursos, si podem. I, quart, signar convenis de col·laboració amb els sistemes integrats de gestió constituïts o per constituir.

Segon, pel que fa a residus perillosos comercials i industrials. Potenciar els instruments de responsabilitat del productor i la responsabilitat compartida. Segon, establir acord voluntaris amb les associacions empresarials, col·legis professionals i altres sectors interessats. Tercer, afavorir la creació de sistemes integrats autonòmics; fins ara he parlat de sistemes integrats de gestió que vénen derivats per la directiva europea, que l'Estat espanyol, Ministeri de Medi Ambient, va traient els decrets que regulen cada sistema integrat de gestió, i ara estic parlant ja que aquells que veim un horitzó on l'Estat pot tenir dificultat durant els pròxims tres, quatre anys que surti un sistema integrat de gestió, mirar si hi ha la possibilitat perquè qualche producte perillós de característiques importants per a les Balears -per exemple, les bengales dels vaixells-, idè intentar crear un sistema integrat de gestió autonòmic mentre no es posa d'acord el productor d'aquestes bengales arreu de la Unió Europea o arreu de tot el món. Quart -pel que fa a residus perillosos comercials i industrials, estam en el punt de perillosos comercials i industrials-, potenciar les ajudes a productors i a gestors de residus perillosos per a la minimització i reducció de la generació de residus perillosos, la reutilització i recuperació *in situ* dels residus perillosos generats, la gestió dels residus perillosos com a condicions ambientals adequades, i la creació d'un tema nou: punts nets industrials; tenim zones on hi ha grans indústries que són generadores d'uns volums enormes, que ho hem pogut veure, i també podem entrar en acords perquè existeixin aquests punts nets industrials.

Ara analitzarem les actuacions de caràcter transversal. Primer de tot, impulsar l'educació, la formació i la sensibilització en matèria de control i tractament de residus mitjançant la col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears i els centres tecnològics d'investigació, per exemple amb el de la fusta, per quan tractem el tema de fustes tractades. Segon, elaboració de manuals de bones pràctiques ambientals pel que fa a residus perillosos per sectors, i també campanyes de divulgació. Tercer, donar suport a la implantació de sistemes de gestió ambiental verificats o certificats, com poden ser l'EMAS o l'ISO-14000. Quart, fer possible l'aplicació d'accions per al foment de la bonificació fiscal per inversions ambientals lligades a la reducció i la gestió correcta dels residus perillosos.

I ara, que ja vaig acabant, analitzaré les actuacions de caire normatiu, que són les que he dit abans que eren dos decrets i l'avaluació d'impacte ambiental.

Primer de tot hi haurà un primer projecte de decret de procediment de gestió en matèria de residus. L'objectiu d'aquesta norma és aplicar a la realitat balear les regles bàsiques fixades a la Llei 10/98, de 21 d'abril, sobre residus, i els diversos reglaments aprovats per poder-la desplegar. El nou decret definirà com a mesura de caràcter general el concepte mateix de residu en contraposició als anomenats subproductes, tal i com determina la jurisprudència del Tribunal de Justícia de

la Unió Europea. Entre les mesures concretes que inclou l'esmentat projecte de decret convé en la meua opinió destacar les següents:

A) El règim d'intervenció administrativa aplicable en matèria de residus no serà aplicable a les activitats que duen a terme els locals en règim de gestió directa; en canvi si ho és en cas d'un concessionari, a més de regular també el contingut de l'estudi de minimització dels residus perillosos.

B) Pel que fa a petits productors de residus perillosos, el decret obligarà aquells que generin més de 500 quilos a l'any a presentar memòria anual a la Conselleria de Medi Ambient. Igualment serà necessari notificar a la Conselleria de Medi Ambient la producció d'una sèrie de residus no perillosos en quantitats elevades, maldament no siguin perillosos; parlem de sanitaris de grup 2, residus vegetals d'hoteleria i restauració, tòners i cartutxos d'impressió, entre d'altres, però aquests són de qualche manera els que més coneixem tots; sanitaris de grup 2, residus vegetals d'hoteleria i restauració, tòners i cartutxos d'impressió, entre d'altres. Maldament estiguin ja els sanitaris de grup 2 autoclavats creim que és necessari tenir una informació respecte al volum.

C) El nou decret regularà igualment la forma mitjançant la qual la Conselleria de Medi Ambient durà a terme la inspecció prèvia de les activitats de gestió de residus sotmesos a autorització, així com la vinculació d'aquesta inspecció prèvia a l'execució de les obres de construcció de les instal·lacions i les preceptives llicències municipals, si en fos el cas. També estableix el règim jurídic dels sistemes integrats de gestió d'àmbit autonòmic, que els deia abans que els posava l'exemple de les bengales.

D) Finalment, en el que fa referència a aquest primer decret, regularà la creació del registre de productors i gestors de residus de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que estarà adscrit a la Conselleria de Medi Ambient, en el qual quedaran inscrits tots els titulars d'activitat de producció i gestió de residus tant perillosos com no perillosos, a més de les entitats gestores de sistemes integrats de gestió, tant de l'àmbit estatal si actuen dins la nostra comunitat, com si són autonòmiques, que lògicament aquestes també hi hauran de ser de per si, però si són estatals i actuen aquí, maldament siguin poques coses, les volem dins aquest registre.

Ara pas al segon decret, que és el projecte d'ordre de subvencions per a l'execució de projectes i activitats en matèria de residus perillosos. Aquest projecte és la segona de les mesures transversals que preveu l'estratègia de prevenció i gestió de residus perillosos i estableix les bases reguladores de les subvencions per a l'execució dels projectes i de les activitats en matèria de residus perillosos. Està previst inicialment que s'efectuï una convocatòria anual durant el termini de vigència de l'esmentada estratègia, la qual cosa vol dir que enguany ja ha de sortir la primera.

Les activitats que seran susceptibles de subvenció són les següents: A) Adequació de punts nets per part dels ens locals i de centres d'emmagatzemament intermedis -ens agafarà consells- a fi que puguin complir les condicions per servir de centres de recollida selectiva de residus domèstics amb

característiques de perillositat. B) Projectes de minimització, de reducció en origen, així com de reutilització i recuperació *in situ* de residus perillosos generats per empreses, entitats i activitats de serveis, docents i d'investigació, tant de titularitat pública com privada, a més de projectes d'adequació d'infraestructures que facilitin el tractament ambientalment adequat de residus generats per tercers. C) Compensació dels dèficits d'explotació de les activitats de producció o gestió de residus perillosos dins els límits fixats a les directrius d'ajudes a favor del medi ambient, sense oblidar els projectes de formació en matèria de residus perillosos.

I ara pas al que seria la tercera qüestió d'aqueixa darrera part, que és l'informe previ de sostenibilitat de l'estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos. Tot i no existir a la normativa actual l'obligació de passar una eventual avaluació d'impacte ambiental estratègica, ha estat voluntat d'aquesta conselleria dotar l'esmentada estratègia balear de les màximes garanties, fins i tot clarament superiors -insistesc- a les que determina la legislació comunitària per tal d'assegurar que es compleixen els principis que a la vegada inspiren l'estratègia comuna europea en matèria de tractament de residus.

I com a principis, i perquè serveixin d'exemple, uns quants: en tema de prevenció, limitar la generació de residus des del punt d'origen. Segona qüestió: qui contamina paga; s'ha dit moltes vegades, fins i tot a vegades sona a frase feta; els que produeixen contaminació han de córrer amb les despeses que ocasiona combatre-les, i això és la clau d'aquesta estratègia; no pot ser apujar per igual a tots quan hi ha gent dins ca seva que s'esforça per reduir i per reutilitzar, i segons quines coses no emprar-les. C) Cautela i precaució: quan es detecta un risc potencial s'ha d'intentar evitar-lo. D) Proximitat: s'han de tractar els residus tan a prop dels seus punts d'origen com sigui possible; du reducció de costos i lleva perillositat.

Aquests quatre principis essencials es veuran reforçats per una sèrie de principis diguem-ne complementaris. El primer és de substitució, fomentar la substitució de substàncies perilloses per altres manco perilloses quan es disposi d'alternatives adients. B), que és el segon, que és que la inversió de la càrrega de la prova, responsabilitzar els productors de l'obligatorietat de demostrar que les substàncies perilloses que utilitzen actualment, així com les que es puguin crear i tinguin previst utilitzar, no originin riscos inacceptables o innecessaris per al medi ambient o per a la salut humana.

L'informe previ sobre la sostenibilitat de l'estratègia balear que hem fet demostra que aquest document contempla tots els principis definits pels programes i les disposicions de rang superior en aquesta matèria. Igualment l'informe destaca que, partint de la inexistència d'un vertader pla de gestió de residus perillosos en base a les consideracions que hem apuntat anteriorment, els principis contemplats a l'estratègia balear, que recullen els de la normativa europea i de l'Estat espanyola, donen resposta a les necessitats que la comunitat autònoma de les Illes Balears té plantejades en matèria de tractament, prevenció i gestió de residus perillosos, uns principis que han de confluïr en darrera instància en un objectiu estratègic clarament delimitat i que he avançat al principi de la meva intervenció: que al final del termini de vigència de l'estratègia

2006-2011 en el conjunt de les Illes Balears es desenvolupin processos de recollida diferenciada que facilitin, per una part -i aquí està la gran aposta, cosa que no és l'aposta ni de la Unió Europea ni de l'Estat espanyol-, la gestió correcta del cent per cent de residus perillosos; ni la Unió Europea ni els decrets dels estats membres no tracten de voler resoldre el cent per cent dels residus perillosos generats pels grans productors. I, per altra, almanco arribar al 75% dels residus generats per petits productors.

Finalment l'informe ratifica que el sistema de vigilància, inspecció i sanció contempla a l'estratègia la possibilitat de l'obtenció i l'anàlisi d'informació quantitativa i qualitativa en matèria de gestió de residus perillosos, la qual cosa fa possible, a la vegada, el seguiment de l'estratègia i de les figures de gestió posteriors que aquesta contempla.

Con a conclusió, amb aquesta iniciativa el Govern de les Illes Balears dóna una important passa en el sentit de regular un àmbit competencial altament complex com és el de residus perillosos i, per una altra part, té una notable incidència de desenvolupament de la societat balear, i ho fa incorporant mecanismes d'avaluació d'impacte ambiental que, si bé no estan específicament indicats com a normes de compliment obligat, suposen un aval addicional a la voluntat explícita del Govern de dissenyar una eina eficaç i respectuosa amb tots els paràmetres mediambientals que estableix la Unió Europea en aquesta matèria.

A partir d'ara, per tant, la comunitat autònoma de les Illes Balears comptarà amb un instrument normatiu, realista, respectuós amb la iniciativa privada, que no afectarà la butxaca de l'usuari i que no incrementarà de forma onerosa els pressupostos públics a l'hora de donar solucions a una problemàtica, la dels residus perillosos, que en la nostra opinió entra definitivament en vies de solució.

Pressupostàriament l'estratègia balear arranca amb un pressupost de 6,8 milions d'euros a desenvolupar, a gastar des d'enguany fins al 2011, més o manco 1,5 milions, seria entre 1 milió i 1,5 milions, el que ja gastaríem el primer any, i en el que està dividit aquest pressupost és en set parts: noves partides que s'inclouran en els pressupost de la Conselleria de Medi Ambient, 3 milions; ajudes per al transport de residus perillosos, 960.000 euros; ajudes per a la implantació de sistemes de gestió ambiental, 420.000 euros; ajudes destinades a formació i sensibilització, 1.080.000 euros; recollida de piles -que ja és un dels sistemes que existeixen autonòmics o convenis- i nous sistemes integrats autonòmics, que podrien tenir dues línies, bengales i fustes tractades, 1.080.000 euros, també; subvencions a olis usats devers 120.000 euros; i establiment de sistemes informatitzats de registre i control devers 120.000 euros. Aniran a càrrec de la competència que té l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental i Litoral. I, ja dic, enguany comptam entre 1 milió i 1,5 milions d'euros.

Això, sense entrar en altres coses, és a gran trets el que serà l'estratègia balear de residus perillosos. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Ara si els portaveus ho sol·liciten se suspèn la sessió per un temps de 45 minuts, o bé podem continuar per tal de fer preguntes o observacions. Continuem?

Així, idò, intervendran els grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló per un temps de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull agrair al conseller de Medi Ambient que hagi vingut al Parlament a explicar-nos aquesta estratègia de residus perillosos, així com també als alts càrrecs que l'acompanyen.

Dit això jo he de dir, Sr. Conseller, que nosaltres des del nostre grup estam molt decebuts d'aquesta..., no de l'exposició, sinó precisament de com ha optat el Govern de dur endavant un tema precisament tan important com és el tema dels residus perillosos, perquè l'estratègia que vostè ens ha presentat - i molt breument, perquè allò que m'interessa és anar a les preguntes- nosaltres el que veim és que és una estratègia de bones intencions, carregadíssima de bones intencions, fins i tot dels principis que desgraciadament no s'apliquen, principis europeus que no s'apliquen en gairebé res; que a més veim que està pendent totalment dels SIG, dels sistemes integrats de gestió, amb la qual cosa crea una situació on, si no hi ha un SIG, no sabem exactament què passarà amb la fracció de residus perillosos de què parlam, la qual cosa genera si més no, almanco a nosaltres, una falta de saber exactament què faran almanco amb els residus de què no hi hagi SIG, sobretot a curt termini i a mig termini.

I en tercer lloc veim que és una estratègia que parla únicament de subvencions molt concretes que es puguin donar, per tant una ordre de subvencions. I després, per una altra banda, fer una avaluació d'impacte ambiental que, desgraciadament, desgraciadament, també ens té massa acostumats el Govern de les Illes Balears al fet que les avaluacions d'impacte ambiental s'han convertit en un pur tràmit on es diu que tot, tot el màrqueting verd, tots els principis aquests mediambientals es compleixen i en realitat no és cert, amb la qual cosa a nosaltres ens genera, com dic, almanco una decepció respecte a com veim que resoldrien aquest tema.

Per part del nostre grup creim que aquesta estratègia, almanco pel que vostè ha explicat, no resol el problema dels residus perillosos, senzillament intenta fer, una vegada més, venir al Parlament a vendre un tema respecte del qual li vull recordar que durant tota aquesta legislatura nosaltres ja li hem demanat cada vegada que hi havia els pressuposts què es faria; ens ha dit que faria un pla, després ens ha dit que faria estratègia, no hem sabut mai exactament què faria, quan per la premsa s'han fet encartes on ja s'ha explicat el que era aquesta estratègia amb les distintes fraccions de residus, i després ve al final al Parlament quan també hi ha una proposició no de llei del nostre grup on fa més d'un o quasi bé un any que demanam que es pugui precisament discutir sobre un tema de residus perillosos.

Però, si més no, és evident que davant la proposta que vostè ha fet jo sí que li vull fer un parell de preguntes molt concretes i esper que me les pugui contestar. En primer lloc, li voldria demanar per què ha esperat tant, quasi bé al final de legislatura, a fer una cosa tan bona de fer com la que avui ens ha presentat? Que és una estratègia de bones intencions i, com li dic, una ordre de subvencions, no massa més cosa; si me pot explicar per què ha esperat tant, quins problemes ha trobat o quins problemes hi havia que no sabien com havien de solucionar.

Per altra banda, també li vull demanar què ha fet fins ara amb els residus perillosos? És a dir, els residus perillosos que no són només els SIG que actualment existeixen, sinó tota la gamma de residus perillosos, que són molts i no diré per manca de temps, què és el que passa ara, on se'n van, es cremen, es duen, què es fa amb ells, se'n van a la bossa dels fems, què es fa? Perquè ara per ara no hi ha ni una recollida, almanco només allà on hi ha determinats SIG, que li vull recordar que són molt pocs, s'estan fent però n'hi ha pocs, m'agradaria que me pogués explicar on i què es fa amb aquests residus.

Per altra banda, també li voldria demanar si s'ha fet un seguiment de tots els residus perillosos que se generen i sobretot si s'ha fet un estudi o una anàlisi de cada una de les illes, per saber també quina és la situació de cada una de les illes, perquè hi ha diferències significatives.

Després entram ja no en el que s'ha fet i on van ara els residus perillosos, que jo consider que és un tema importantíssim, sinó quants SIG hi ha actualment, perquè és molt important, vostè ha parlat de SIG, però ens hauria de dir quins SIG hi ha actualment que funcionen i quins són aquells que encara no estan i, per tant, són aquells residus perillosos que no hi ha encara un SIG fet i que, per tant, en aquest moment no sé vostè si ens pot explicar què faran amb aquests que no hi ha, com dic, un SIG concret, i quin tipus de tractament o recollida es durà a terme.

Per altra banda, també, li voldria demanar que vostè ha dit que la recollida és la dels petits productors i per tant els ciutadans, que jo li vull recordar que precisament tots els ciutadans, és a dir, totes les llars, totes les cases produeixen residus perillosos, tothom, perquè dins les cases n'hi ha, jo això no li he d'explicar perquè evidentment està clar; llavors, li deman: vostè amb aquesta estratègia el que ha vingut a dir és com es farà la recollida selectiva d'aquests petits o d'aquestes petites quantitats de residus perillosos que se generen diríem en els domicilis o en els petits comerços, si seran els ajuntaments que hauran de dissenyar la fórmula com es recullen aquests residus i quant és que els ajuntaments faran aquesta recollida, si la faran en el termini d'un any, d'un parell de mesos, a veure quan es que sabrà el ciutadà on ha de dur el residu perillós.

I per altra banda, si aquestes instal·lacions, vostès han dit que faran una ordre de subvencions, si només hi haurà una ordre de subvencions on dependrà o si realment s'intentarà que tots els municipis o almanco els municipis o comarques, el que considerin, tinguin maneres per poder fer aquesta recollida.

Una pregunta que li volia fer també és que, evidentment, dins la línia de qui contamina paga, de la qual cosa vostè ha dit molt bé, i jo li aplaudesc, que aquest és un principi europea, la

qual cosa fa que evidentment qui consumeix i genera menys productes o més residus perillosos menys ha de pagar, però això no vol dir que evidentment resulti que no hagi de pagar ningú, que no sé com ho faran. Però anant a l'important, li voldria demanar: si vostè creu en aquest principi, per què donaran subvencions als productors de residus perillosos, només per què disminueixin els residus que generen o també perquè aquells que no tenen cap SIG puguin dur endavant un sistema de gestió? M'agradaria que m'ho explicàs, perquè convé saber, o almanco a nosaltres ens interessa saber-ho, exactament aquestes subvencions a què van destinades; perquè si el Govern ha de pagar als que produeixen aquests residus, perquè duguin endavant no sabem quina actuació, ens agradaria que ens ho pogués explicar d'una manera més clara, perquè evidentment no ho hem entès.

Per altra banda, també li voldria dir que nosaltres entenem que l'aplicació d'una estratègia, que ja dic, les estratègies són només bon intencions, documents que estan molt bé, que ja li he dit que bàsicament els que vostè ens ha explicat va en aquestes quatre línies, però retarda el tema perquè el problema és que hi ha molts de residus perillosos i en aquests moments, com dic, molts d'ells no se sap que se'n farà. Per tant, anant a això, m'agradaria que m'explicàs molt clarament, sobretot, veu que m'interessa molt quines actuacions faran concretes perquè tot això que no té SIG, com ho faran, perquè jo almanco no ho he entès o vostè no ho ha explicat i si ho pogués explicar en aquesta segona intervenció que tindrà.

I concretament quan ha dit que creen els punts nets industrials, m'agradaria que m'explicàs exactament què signifiquen aquests punts nets, si són aquests residus acumulats de polígons o que hi pugui haver de determinats productes o residus perillosos industrials; després, què es faria amb aquests residus que s'haguessin acumulat a aquest lloc; i, a més qui pagaria, qui correria amb les despeses d'aquests punts nets, en aquest cas el Govern o seria a través de què els mateixos productors haguessin de fer qualque cosa? No ho sé, m'agradaria que m'ho pogués explicar.

I ja per acabar, també li voldria dir, ja que vostè ha fet esment d'una qüestió, és que el Registre de Productors de Residus me pensava que estava creat aquest registre, es veu que no, per tant la conselleria no té, no sap quin són els productors de residus perillosos en aquest moment o és que de qualque manera els sap però no ha creat el registre? Perquè m'agradaria que me pogués explicar això, perquè si no realment és preocupant que no hi hagi un registre o un llistat de tots els productors de residus perillosos i les fraccions de residus que generen.

I en aquest sentit i per acabar idò ja esperarem les respostes del Sr. Conseller a aquestes preguntes que li hem fet.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pot contestar un per un o en global.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Perdó, presidenta, si contest tots junts per el temps que ...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, pot contestar.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

No, no, ho dic en el sentit de si tenc deu minuts ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Si llevaré temps per respondre? No, no, no.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Contestaré a tots junts. Presidenta, estic d'acord amb el que deia el portaveu del PSOE, contestar als grups polítics no és perdre temps en cap moment.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, i a més no li llevaré temps de cap manera.

Té la paraula la Sra. Vadell per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc i, en nom del grup, saludar els alts càrrecs que acompanyen el conseller i agrair-li a ell mateix que hagi comparegut a voluntat pròpia davant aquesta comissió, per explicar un tema tan important com és la seva estratègia per al tractament i per a la reducció de residus perillosos.

Nosaltres en primer lloc li volem agrair la seva exposició i també el que li voldríem demanar és a veure si els grups parlamentaris podem tenir accés a aquest document complet, perquè vostè comprendrà que, tot i que ha estat una exposició extensa, és impossible poder retenir totalment el contingut d'aquest document, per tant li agrairíem que, si és possible, ens ho facin arribar.

Després també li voldríem demanar, vostè ha dit que comença el 2006, exactament supòs que començarà quan tenguin els decrets publicats. I també una altra cosa, demanar-li exactament quan pensa posar-ho en marxa això i també a veure si l'avaluació d'impacte ambiental que voluntàriament faran a veure si la posaran en exposició pública, a veure si la podem consultar i a veure si això serà a l'abast dels ciutadans.

Amb referència al que ens ha explicat, evidentment és un pla ambiciós, no és un pla, és una estratègia ambiciosa i no sé si complicada; no sé si és perquè no hem acabat de poder assumir tot el que ha dit, però vertaderament no és senzill dur a terme tot això que vostè ha dit i per tant ens preocupa la bona

gestió. O sigui, damunt el paper pot ser que sigui una bona estratègia, un bon document, però a la pràctica creim que s'hi hauran de posar amb molta voluntat i amb molta fermesa per poder dur a bon port aquest tema.

Malauradament, sabem que la gestió dels residus, i tenim l'experiència dels residus urbans i dels residus voluminosos que ja estan en marxa, no donen els bons resultats que haurien de donar de tot d'una, per les dificultats d'aplicació, i sobretot per una cosa que té pros i contres i els hi vull exposar. Vostè ha apostat, o vaja, el seu grup, el seu equip i vostè al capdavant, aposten per la gestió privada. La gestió privada, evidentment, lleva problemes a la conselleria però també pot donar problemes als receptors diríem, sobretot el que fa és facilitar les coses però a la vegada du un encariment de preu. Aquest encariment de preu, com vostè ha dit, el pagarà qui ha contaminat, evidentment, però també té l'altre problema que és que l'encariment del producte o del procés tal vegada pot ser un element dissuasiu d'aquells que troben que els resulta massa car fer les coses ben fetes, com ja està passant, i li pos precisament aquest exemple perquè ho tenguí en compte a l'hora de posar preus i a l'hora de fixar els beneficis de les empreses privades perquè no sigui un element dissuasiu. L'encariment de la recollida de voluminosos o l'encariment de la recollida de deixalles que fan, per exemple, els hotels, han fet que molts hotels ja ni tan sols es plantegin contractar els contenidors especials que hi anaven, perquè s'ha multiplicat per quatre o per cinc vegades i ara ja, d'una manera no correcta evidentment, es dediquen a mesclar i no fer la feina de separar i de posar dins els contenidors que correspondria. Evidentment no està bé això, però ha estat una manera, no vull dir de castigar, però sí de complicar la vida a aquells que tal vegada volien fer les coses ben fetes.

I crec que en aquest tema dels residus perillosos no hauríem de caure en el mateix, perquè són molt més delicats per al medi ambient i per a la salut de les persones que no ho poden ser alguns altres. I precisament, ja que vostè ha parlat de residus vegetals d'hostaleria, passa exactament això, no poden cremar i per posar-los dins aquests contenidors especials els cobren moltíssim per endur-se-los; i què fan? Ho mesclen i dins els contenidors verds i tots es cremen, la veritat és que passa això. Per tant, haurien de tenir molt present que no fos una manera molt cara perquè fos una mesura dissuasiva perquè no facin les coses bé.

Després, tot el que ha parlat dels residus domiciliaris, diríem, hi ha bastants facilitats, me pareix que ho hem entès bastant bé, però el que sí m'agradaria és que me parlàs una mica dels residus industrials, perquè s'hi ha entretingut poc amb això. I sobretot aquests residus industrials especialment contaminants, com fàbriques de pintura, vidriers, bijuters, tota aquesta gent que està emprant productes químics molt perillosos, sobretot el tema dels bijuters que normalment hi ha petits tallers, que no són grans indústries, sinó que tant a Menorca com a Mallorca i a Eivissa me pareix que menys, però hi ha petits tallers que utilitzen productes químics altament contaminants, àcids molt corrosius i productes, cianurs i d'altres que són altament perillosos i que no tenen un canal d'eliminació, crec, correcte en aquests moments. Sé que a Menorca hi ha un institut que sí que se'n cuida de recollir tots aquests residus que generen els bijuters, sobretot de les

indústries més petites i que allà sí que ho resolen i ho canalitzen ben canalitzat. Però m'agradaria saber a veure si té prevista alguna cosa en aquest sentit, perquè la veritat és que és un problema generat a aquests petits bijuters que no tenen o no saben com han d'eliminar aquests residus altament perillosos.

I a l'espera de la seva resposta, crec que la portaveu que m'ha precedit ha fet suficients preguntes, i crec que no fa falta redundar en allò mateix que tots voldrem saber, i crec que vostè contestarà quan li toqui el torn.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Crespí, per un temps de deu minuts.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair al conseller la seva explicació i també agrair la presència del Sr. Blach i del Sr. Ramis a aquest acte.

Bé, jo crec que l'explicació que ha donat el Sr. Font és una explicació interessant, mala de seguir, perquè ha estat quasi quasi a un estil de rap i evidentment ha dit moltes coses i un ha perdut la capacitat de prendre apunts i moltes coses les hauré de tornar llegir al *Diari de Sessions*. En qualsevol cas, el que he vist és que el que ha exposat són aquelles coses que preveu i obliga la legislació europea i la transposició a la legislació espanyola, la Llei 10/1998, i amb unes característiques que naturalment tenen les nostres illes.

Crec que s'ha tirat un farol un poc perillós, perquè dir que la seva visió és aconseguir el cent per cent dels grans productors i el 75% dels petits, me pareix un farol important, no obstant, per a un ciutadà de sa Pobla, acostumat a jugar a truc, se sap que això forma part del subconscient que un no pot resistir. Bé, diuen que si un no es posa índexs importants evidentment no arriba ni tan sols enmig. Per tant, simplement és una crítica humorística, perquè tractam un problema complex, no tant pels grans productors, però sí pels petits; és a dir, tipificar, localitzar i controlar els grans productors és, si un ho vol fer, relativament senzill, un pot visitar els hospitals, controlar la Universitat, que també té molts desguassos, etcètera, això és molt senzill. Però controlar-me a mi que jo dugui les piles a un lloc de recollida, que no tiri les radiografies que m'acaben de fer, que a un ni fan a balquena, no sé per què, al contenidor, etcètera, això és molt complex.

I vostè ha parlat d'estratègia, s'ha inclinat per utilitzar una terminologia més militar, perquè l'estratègia és un terme purament militar, que és la fixació dels objectius. Però clar, l'estratègia és molt bona, vull dir, l'estratègia global de tot conflicte és guanyar la guerra; però llavors necessites unes tàctiques perquè això sigui factible i aquí és on crec que hem d'afinar molt, no només a crear els dispositius, que me pareixen bé, però tal vegada reflexionar damunt la condició de les persones i com convèncer-les, és a dir, tot això que vostè explicava de la conscienciació i de la labor didàctica i

pedagògica, però crec que s'hauria d'anar a cercar, doncs aquella cosa que diuen els castellans, diu *A Dios rogando y con el mazo dando*, que tots sabem el que vol dir. Vol dir que la diferència entre el que compleix i fa allò que se li demana i el que no ho fa ha de ser considerable, no pot ser que la diferència sigui ridícula. Quan jo era infant i vostè, per tant, encara no era ni projecte, aconseguíem els infants d'aquella miserable postguerra una retribució complementària anant a vendre el paper. Evidentment, avui en dia cap al·lot serà capaç de fer dues passes per a aquesta cosa, nogensmenys hi ha hagut organitzacions que amb el motiu que allò servirà per subvencionar determinades actuacions al tercer món o el que sigui, això sí que ha mogut la voluntat de la gent; la gent no es mourà, no durà un parell de quilos perquè li donin un euro, però si aquell euro va a parar a una altra institució que aquesta utilitza, aquesta labor de compromís sí que possiblement avui estimularia els joves.

I per tant, jo crec que tot això que deia vostè de totes aquestes subvencions, mirem d'aconseguir la implicació d'organitzacions no governamentals que fan feina per al tercer món. I que el fet de reciclar, el fet de reutilitzar, el fet de fer recollida selectiva en puguin sortir ells beneficiats. Jo crec que l'estratègia europea, de manera de no voler estatalitzar, per dir-ho entre cometes, excessivament aquest sector, també respon a la dificultat que un organisme burocràtic immens sigui capaç d'arribar fins als darrers punts. És a dir aquí per agranar no s'hi pot anar amb una granera grossa, s'ha d'anar amb un pinzellet perquè els racons són molts.

Bé, jo crec que de tot el que ha dit ho haurem d'anar analitzant, vostè ha exposat allò que pensa fer, evidentment jo no he trobat cap element que digui és criticable, hi ha una cosa que no he entès i li preguntaré específicament, però és que no ho he entès; ara, haurem de veure si les tàctiques que anirà utilitzant donen resultat o no. Sabem que hi ha molts de forats en aquest moment, és a dir, els residus sanitaris, els medicaments caducats, les radiografies que li deia, etcètera, els olis usats, a pesar que hi ha normativa, de tot hi ha normativa. Per exemple, els olis usats d'embarcacions, hi ha una normativa, el que no hi ha són les màquines per extreure'ls. Altres residus, els pous negres, per dir-ho així, de les embarcacions, hi ha una normativa estatal; on és la màquina als clubs nàutics per no fer els abocaments a la mar?

Clar, hem de posar en marxa tota una sèrie de coses que al ciutadà no l'indueixi a incomplir, hem de facilitar la recollida selectiva, hem d'acostar els punts verds als ciutadans, perquè, clar, si un senyor per anar a tirar dos tònens ha d'agafar cotxe i se n'ha d'anar fins al polígon, els tònens van a parar dins el contenidor que té davall ca seva o dins les bústies d'aquesta recollida pneumàtica que hi ha aquí a Palma. Per tant, és molt important conscienciar i facilitar, jo crec que aquí són les claus on la seva tàctica crec que li pot donar aquests bons resultats.

I evidentment, crec que si aconseguix el que ha fet, vull dir, el truc és seu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller, pot contestar als portaveus.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Gràcies, senyors portaveus per les seves intervencions i el to amb el qual crec que s'han produït. I jo vull començar asseverant que la clau l'ha dita el Sr. Andreu Crespí, el problema no són els grans productors, el problema són els petits productors, més de dia. Els grans productors compleixen aquest moviment ja per damunt de les exigències de la Unió Europea a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i pel que fa a altres comunitats autònomes d'Espanya també. I l'objectiu que tenim amb la ministra, tots els consellers i conselleres de medi ambient és ser capaços de poder arribar, encara que hi hagi distintes eleccions a comunitats autònomes, les que venen de les històriques o no, que quan acabi l'any que ve, 31 de desembre del 2007, puguem estar per damunt del que Europa es va marcar amb aquesta Directiva comunitària de residus perillosos, i Espanya és un dels països que més prop té complir-ho, tal vegada hi ha comunitats autònomes molt industrialitzades, amb una forta indústria petroquímica i tot això, Catalunya, País Basc, segons quines zones d'Osca, segons quina part d'Andalusia, no totes les vuit províncies sinó segons quina part, que ho tendran més difícil, però el fet del percentatge que incrementarà les altres de la resta de l'Estat espanyol, perquè en això anam tots de la mà, segurament ens pot donar uns resultats molt positius. I un país com el nostre, no tan sols la nostra comunitat, que viu molt del tema turístic, és un valor afegit molt important tractar bé aquestes coses.

Per l'altra part, anant al que me deia la Sra. Rosselló. Sra. Rosselló, jo en cap moment tenc ganes d'entaular cap discussió d'abans o ara. Miri, jo ja tenc el document que a la legislatura passada es va encarregar, perquè m'ha fet una pregunta que és molt bona: què he fet mentre he estat per arribar avui, a dia 29 de març del 2005? Què ha estat fent?, ha estat la pregunta. Doncs, una qüestió, és a dir, jo arrib a la conselleria, hi ha una assistència tècnica encarregada, que estava encarregada amb el nom perquè fos un Pla sectorial per a la gestió de residus perillosos de les Illes Balears; a mi se m'entrega aquesta estratègia més o manco a finals del 2003, se'm fa una primera venguda a explicar com va el tema envers el setembre del 2003; me diuen que en un espai de dos mesos i mig podrien entregar el tema i, efectivament, varen complir. Me varen dir, hi ha qualque instrucció? Dic, no, no, vostès tenen una feina encarregada que per a això han estat pagats i entreguin l'estratègia, el Pla director. Jo tenc el Pla director i me pos amb el director a estudiar el pla director. I per l'altra part, perquè ho he de reconèixer, en el tema de residus perillosos era un "pipiolí" total i absolut, faig el que normalment faig: fer d'esponja i començar a saber, i escoltar i mirar i llegir i començar a anar o telefonar a distintes col·legues de distintes partits polítics d'altres comunitats.

Quan veig aquest tema, el primer que visualitzo és que nosaltres no som una gran regió, una gran productora de residus perillosos, amb la qual cosa, a partir d'aquest moment deix de mirar segons quines coses i començ a mirar a Europa. I som a Brussel·les dues vegades, parlam de temes que tenien a veure

amb altres projectes, com el Life Posidonia, i aprofitam per parlar també de perillosos. I quan ens passa un any bo de tota aquesta feina, això no és res senzill, arribam a la conclusió que Europa ha marcat molt bé la pauta, Europa ha obligat els estats membres que muntin els decrets i Europa ha obligat els productors de residus perillosos que s'organitzin, amb sistemes integrats de gestió, i que recullin, que eliminin o que reciclin. A partir d'aquí, la meua pregunta va ser: i això com ho pagaran? I me varen dir: no, no, vostè no en té ni idea. Dic: no, no en tenc ni idea. És que vostè quan compra el fitosanitari ja ho paga això, és a dir, quan nosaltres comprem un producte fitosanitari o un producte perillós, ja ens han cobrat la recollida i l'eliminació.

A partir d'aquí el meu xip canvia i començ a visualitzar: la conselleria té gestors autoritzats, que en tenia prop de 45 ja quan vàrem entrar el 2003, ara tal vegada n'hi ha 48 o 50, és a dir, el gros estava fet, la conselleria té gestors autoritzats; les empreses, els grans productors -i torn al que deia el Sr. Andreu Crespi, per això és més fàcil-, maldament no hi hagi sistema integrat de gestió, tenen l'obligació ja i la tendrien sempre de tenir un gestor autoritzat perquè s'endugui el material perillós. I el decret, un dels dos decrets que plantejam, reforçarà la inspecció que aquest hagi de complir hi hagi sistema o no hi hagi sistema, amb la qual cosa ja contest una part de pregunta. D'aquell que no hi hagi sistema integrat de gestió, del que fa referència a gran productor, aquest ha d'acomplir, no importa hi hagi ni pla director ni estratègia, ja és obligatori. Més encara diré, pel que fa a segons quins hauran de passar avaluació d'IPPC, abans del mes de dia 30 d'octubre del 2007, referència que vull fer als bijuters. I una de les qüestions de passar l'avaluació IPPC serà l'obligatorietat de donar resposta al que són els seus perillosos, sinó no la passarà. És com aquell que si té una cuina o un restaurant o ha de tenir gas o ha de tenir llenya o ha de tenir carbó, perquè, si no, no cuinarà si no té el combustible. De manera que si no té el gestor autoritzat que li acrediti que realment se'n recull, no podrà.

Molt bé, vist això, jo veig el pla director i el pla director obligava a una inversió, almenys la proposta que hi havia, d'això no don cap culpa a la Sra. Rosselló ni al govern anterior, és a dir, es va encarregar una feina a una empresa i obligava a una inversió de 54.807.000 milions d'euros inicials, més, en el que feia referència a infraestructures, perquè fins i tot arribaven a muntar les infraestructures aquí per eliminar els olis, per eliminar les piles, per eliminar moltes coses. Després, en programes horitzontals d'aquest pla director, s'havien d'invertir 15.872.000 més, amb la qual cosa ja ens anam prop de 72,5 milions d'euros. I després tenia un cost anual de manteniment d'uns 9 milions d'euros. Es preveia que es podia pagar un 50% amb fons europeus, això sí, s'autoritzaven, lògicament, a fons de cohesió en aquest cas havien de ser; però clar tot a la per ventura, això pot funcionar així i la resta d'aplicava mitjançant tarifa. I s'aplicava de forma lineal i sortia, sense comptar els grans productors, una mitja de 20 euros per casa, per habitatge de les Illes Balears i uns 60 euros per casa i any i uns 60 euros establiment/any, petits comerços, fessin o no fessin residus perillosos. I jo vaig entendre que això era una equivocació, si tens que el sistema integrat de gestió té l'obligació de fer aquesta feina perquè l'ha pagada el ciutadà, jo el que he de fer com administració, hagi qui hagi, és mirar que els actors d'aquesta història se posin en marxa.

El Govern central què està fent? I li està costant feina, com si hi hagués un altre partit polític que governés, li costaria feina. En aquest moment ha hagut de posar d'acord als productors de distintes coses, posar d'acord a tots els productors de cotxes d'Europa, o del món, si un americà ven cotxes aquí també l'obligació de complir la normativa europea en aquest sentit, no ha estat capaç d'aconseguir fer un sistema integrat de gestió d'eliminació dels productes contaminants dels vehicles fora d'ús. I ha arribat a un acord, massa ha fet, l'Estat, aquí no ha pogut crear sistema integrat de gestió, ha arribat a un acord i ha creat allò que són els CARD (Centres de Descontaminació de Cotxes). No s'ha posat cap objectiu de quants de productes hem de recollir, però sí que ha dit una cosa que per a mi està molt ben dita. Si tu vols donar el cotxe de baixa, l'has d'haver passat per un centre de descontaminació, la qual cosa no hi ha objectiu, però en part és el 100%, si no el don de baixa no podré. I això és una forma, no és un sistema integrat de gestió, però Europa ha decidit anar per aquí.

Molt bé, m'estic perdent per aquest rotlle, però és l'única forma d'entendre això.

Anant a més coses Sra. Rosselló. Li garantesc que no és tan sols un tema de bones intencions, li ho garantesc i li podré demostrar ara abans d'acabar perquè podrà veure els resultats ja, quan vaig veure això vaig pensar que podríem preparar una estratègia, però fem feina ja i veurà els resultats. L'avaluació d'impacte ambiental, vostè me dia que era un pur tràmit, vostè ens ha dit que les avaluacions d'impacte ambiental que passa el Govern balear és un pur tràmit. Jo li demanaria un poc de respecte per als tècnics de la Comissió Balear de Medi Ambient i que són, la majoria, els mateixos tècnics que vostè tenia la passada legislatura i que són aquells que en tot cas no varen informar de l'avaluació d'impacte ambiental de l'ampliació del port de la Colònia de Sant Pere, m'entén? No, no Sra. Rosselló, jo estic molt tranquil i mir de fer les coses bé.

Tal vegada algú pensi, com vostè, que aquest home de Sa Pobla, un poc gros, no és capaç de fer res bé, és un poquet com vostè me té avaluat. Però li vull dir que en el tema de la Comissió Balear de Medi Ambient, en la que jo no he participat mai, hi ha els mateixos tècnics que hi havia la passada legislatura i la dirigeix el secretari general. Per tant, no és pur tràmit, el voler passar una avaluació d'impacte ambiental, d'un tema que Europa no obliga a passar aquesta avaluació d'impacte ambiental, jo crec que és una voluntat de què ho agafem com si fos un pla, o un programa, o un pla director. Això només mostra la voluntat d'un Govern en aquest sentit. Hem esperat tant per allò que li he dit, perquè havia d'aplicar, gastar 72 milions d'euros i aplicar una taxa per a tots igual. I crec que el tema del fems a les 4 illes són un exemple de què hem resolt molt bé les coses, però que tenim molts de punts negres si ara ho haguéssim de tornar fer i això que hi ha hagut molta unanimitat en aquest tema de residus sòlids urbans i de passada hem governat tots, en el cas de Mallorca, el PSOE, el PSM, Esquerra Unida i Els Verds, des de l'any 95 s'ha governat en el Consell de Mallorca. Ara hi ha un pacte entre el Partit Popular i Unió Mallorquina. Tots si ho haguéssim de tornar fer segurament ho fariem d'una altra manera, bona seria que jo coneixent com ha estat això, com a batle que vaig ser un temps d'un poble, no visualitzés que si pot ser, el ciutadà no ha de rebre una càrrega més, si realment Europa ha muntat el

sistema perquè cadascú pagui el que li toca, segons allò que utilitzi. És un esforç, és titànic, és difícil i això és la primera qüestió.

L'altra qüestió, què hem fet fins ara amb els perillosos? Una qüestió, hi havia l'any 2003, com he dit, 45 gestors autoritzats i allò que s'ha fet és seguir incrementant la recollida de perillosos. Més o manco l'any 2003, s'estava en una recollida d'un 12,5% de perillosos a les Illes Balears i ho hem pogut saber ara, en base a l'estudi de l'assistència tècnica encarregada la passada legislatura. Se diu que a Balears se generen 64.226 tones de perillosos. I actualment se'n recullen, ja he dit, un 12,5% l'any 2003 i actualment se'n recullen d'aquestes 64.000, ho podré dir fins i tot per illes, m'ho ha demanat, no sé si vostè o la Sra. Vadell, d'aquestes 64.226, se generen a Mallorca el 81%, 51.891. A Eivissa i Formentera el 9%, 5.918. I a Menorca el 10%, 6.455. Això són les 64.000.

I d'allò que tenc aquí, dels gestors autoritzats, més el que recollim de piles, que ho recull el Govern, s'han recollit 21.203.491 quilograms, per tant, hem passat en tres anys, hem augmentat la inspecció, hem feta molta feina amb els grans productors de perillosos, i recollim en aquest moment el 31% de perillosos. Segurament la xifra més alta de tot l'Estat espanyol i li ho podré demostrar amb dos sistemes integrats de gestió, que aquests ja estan en marxa. I aquí no xerrem de què hi hagi sistema integrat de gestió a tot això, què va! D'olis minerals no n'hi ha, d'olis de sentines no n'hi ha, de tòners no n'hi ha, de fluorescents ara n'hi haurà amb els (...). De bateries no n'hi ha, de piles són autonòmiques, de sanitaris no n'hi ha, de fotografies no n'hi ha. Per tant, han estat el mateix productor, governi qui governi, m'és igual, torn apel·lar a l'autoestima dels ciutadans de les Illes Balears, tan en utilització d'aigua, som els que menys (...) de tot Espanya, com una vegada més en allò que és la sensibilització amb els perillosos.

En aquest moment s'estan muntant els perillosos, s'estan muntant els sistemes integrats de gestió i els objectius que se marca, per exemple l'Estat espanyol en el cas de Balears se superen i posaré dos exemples clars perquè se vegi com hem anat. Hem hagut de fer feina aquest darrer any i mig en constituir, en autoritzar el sistema integrat de gestió de fitosanitaris i el sistema integrat de gestió, que és (...) que no sé qui ha dit que havíem fet, de medicaments. Idè miri..., i autoritzar aquestes coses vostè sap de la dificultat que té, vostè per exemple va autoritzar Ecoembes i Ecovidre, o va haver de renovar. Aquests no els havien autoritzat, les hem autoritzat aquest darrer any. Una altra cosa és que xerréssim, no facem sobralles si pot ser, perquè dels ossos de segons qui en podria viure qualche societat sencera.

Dir-li que aquest tema, per exemple, són sistemes integrats de gestió que han començat aquest any passat. Li diré que en el cas del SIGFITO, que són els envasos de fitosanitaris, durant l'any 2004 a Balears se varen recollir 6.193 quilos, 6 tones i un poc més d'envasos de productes fitosanitaris, a través del SIGFITO, segons la memòria anual del mateix sistema integrat de gestió entregada en el Govern i en el ministeri. D'un total de productes fitosanitaris que se varen posar en el mercat de 62.053, és a dir, just arribava al 10%, l'any 2004.

L'any 2005, que ha estat el primer any que SIGFITO ha pogut funcionar i la gent sap, en aquest cas la de Mallorca, se n'ha editat un a Menorca, un a Eivissa i Formentera i un a Mallorca. I la gent ja coneix allà on pot estar i sobretot s'han situat estratègicament allà on se produeixen més residus. Això no vol dir que no se pugui ampliar. Idè d'allò que és el SIGFITO, l'objectiu nacional de compliment, la qual cosa voldria dir que compliríem amb la Unió Europea, és d'un 25 i un 45%. És a dir, quan això funcioni de cine l'objectiu que s'ha posat Europa és d'un 25-45%, és brutal la diferència, perquè un 20% quan xerres de tones és molt gran.

Idè mirin, a Balears primer any 2005 i no ha funcionat al 100% perquè varen començar a funcionar el mes d'abril, hem recollit el que representa el 37,45%, per damunt els objectius que té Europa i l'Estat espanyol de mínims, el 25 i estam a 8 punts del màxim. La mitjana estatal en aquest moment, ja la tenim, de recollida de fitosanitaris és d'un 23,56%, estam a un 14% per damunt la mitjana espanyola, però no me vull conformar amb això. Jo d'allò que estic content és que estam per damunt dels mínims de l'objectiu que demana Europa al final del 2011-2012 que s'ha de complir pels estats membres. Bé, ja estam contribuint a aquesta mitjana que se millora a nivell d'Estat espanyol.

Però anem a un altre cas, el SIGRE i que és de medicaments. Aquí s'ha d'agrair la col·laboració increïble dels farmacèutics, han fet una feina extraordinària i han sabut arribar a una conclusió que és brutal, en aquest cas els de Menorca, lògicament totes les farmàcies perquè inicialment no sortien totes les farmàcies, després hi va haver un acord final i això el mèrit és de la ministra de Medi Ambient que ho va aconseguir, allà on totes les farmàcies hi entren. I aquí els objectius varen ser els següents: se va posar com a xifra que hauria de ser l'òptima per complir els objectius de perillós de medicaments, 3,05 quilos més per cada 1.000 habitants de l'Estat espanyol, per cada 1.000 habitants cada mes havíem de recollir 3,05. Idè mirin, a Balears amb un any de funcionament se recullen per habitant, ja no només allò que se demanava com òptim, el 3,05, se recull el 3,31%, un 8% per damunt d'allò que estava establert.

Molt bé, què hem llevat d'enmig? Hem llevat els fitosanitaris, els farmacèutics, els cotxes també i en aquest moment estarà abans de què acabi l'estiu, ens ha dit el mes d'abril la ministra, jo no sé si serem capaços (...) el mes d'abril, se constituirà un històric, que un temps donava doblers, la gent anava a cercar-ho i li pagaven i ara no li (...). Se constitueix el sistema integrat de gestió d'olis, la qual cosa és una passa potent. I a final d'any se'n constituirà un que ara en el Govern balear li costa 180.000 euros, el de les piles. Molt bé, tendrem d'aquí a pocs dies el de l'olis. I dia 13 d'agost de l'any passat, el Ministeri de Medi Ambient va constituir el sistema integrat de gestió de RAES, electrodomèstics, fluorescents. Què passa? És complicat, no s'ha pogut crear un sol sistema integrat de gestió que aglutini a tots els productors, d'Àsia, Europa, Amèrica o Austràlia, d'allò que són productes de televisors, geleres, fluorescents i tot això i s'han creat 7 sistemes integrats de gestió. S'ha posat com a objectiu el ministeri que dia 31 de desembre d'enguany pugui ser operatiu.

Què feim nosaltres en aquest moment? Per distintes reunions amb els sistemes integrats de gestió, aquí a Balears i amb el ministeri, per veure com s'aniran adaptant. En aquest moment si un ha comprat una gelera tal vegada ja paga 17 euros perquè la se'n duguin i l'eliminïn. Per tant, jo no he de fer pagar res, jo allò que he de fer és que aviat s'entengui amb el ministeri aquest 7 i aviat nosaltres els autoritzem per poder funcionar, la qual cosa ells faran, aquí ve la part privada que jo deia, com veuen fins ara és el productor. Aquest sistema integrat de gestió s'hauran d'entendre amb els gestors autoritzats, aquests 50, amb un d'ells perquè vagin a recollir-ho, però al ciutadà no li ha de costar res, ja ho ha pagat anteriorment. Per tant, és una feina de formiga, has d'anar lligant una cosa amb l'altra. I de cop i volta el que passarà i vaig als domiciliaris. Quan tenguem les RAES, quan nosaltres haguem d'autoritzar que funcioni el sistema integrat de gestió no li demanarem tan sols que s'entengui amb allò que el Pla director de residus urbans va tenir en compte la passada legislatura que se pogués crear aquí a Mallorca, per part del Consell de Mallorca, un tema de descontaminació de RAES, sinó que a la vegada..., me fa una cara Sra. Rosselló que pareix que no ho sap, me preocuparia molt això. Després en xerram.

És a dir, el Pla director de residus sòlids urbans de Mallorca va donar la concessió de servei públic la passada legislatura al Consell de Mallorca per un centre de descontaminació de RAES i està en el polígon de Les Veles i està fent aquesta feina i fins i tot Deixalles hi participa qualque vegada amb ells. Però clar, això vol dir que les geleres, televisors, transistors i tot això, podran..., és a dir, què diu la normativa europea? L'eliminació per proximitat, sempre i quan surti a compte i amb això que ara els sistemes integrats de gestió de RAES tendran l'oportunitat, així com els d'olis podrien muntar una planta aquí per a reutilització d'olis, en el cas de RAES no la poden muntar perquè el Consell de Mallorca no és el cas de Menorca, ni el cas d'Eivissa i Formentera, té el servei públic declarat tan d'allò que són les RAES com de les gomes pneumàtiques, el Sigmus que se crea, aquestes dues.

Haurem d'aconseguir i vaig acabant Presidenta, sé que he contestat molt en general i tal vegada me n'he anat per les bardisses, però crec que podrà quedar un poc clar, hem d'aconseguir que aquesta gent, una vegada que s'autoritzi, no només se pugui entendre amb els consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, sinó que també tindrà l'obligatorietat dels punts verds de recollida domiciliària. Com de la mateixa manera que en aquest moment, no vull fer propaganda de cap gran superfície, hi ha grans superfícies que maldament no estiguin actuant, encara que no hagin tancat l'acord amb el ministeri, ja s'estan duent els sistemes integrats de RAES, allò que són les geleres, quan en compres una deixes l'antiga, des de les grans superfícies. Però això ja no costa res al ciutadà, ara hem d'aconseguir apropar això, en el cas de RAES, insistesc, s'ha donat fins a final d'any. I jo no pens fer una política deslleial al ministeri en aquest sentit, perquè això és difícil i complicat, la pens fer de suport, pens remar en la mateixa direcció que el ministeri i no dic el ministeri per dir ministeri, és diu Europa i és diu comunitats autònomes i tendrem això.

Per tant, a final de l'any 2006 tendrem el tema del SIGFITO, el tema del SIGRE, el tema dels olis, el tema del

RAES, vehicles fora d'ús, les piles, si munten el de les piles. Tendríem tot això, a final d'any alliberarem 180.000 euros que ara pagam d'aquest sistema de conveni, que podríem dir que (...) autonòmic de piles. On les volem dur? A dos llocs que crec que són molt importants. Bengales, vaixells a Balears n'hi ha molts i les bengales se tiren a qualsevol lloc, durant un temps l'exèrcit ho recollia i ho destruïa a un camp de tir a la península. Ara no ho volen fer. Tenim un gestor autoritzat privat que està disposat a fer aquest servei, igual que tenim un gestor autoritzat que ara fa el tema de les piles. Posaríem això en marxa, després ja faríem el seguiment dels productors de bengales per obligar-los a fer allò que diu la Unió Europea. I després un altre tema que ja hem començat a tractar, tan amb la Federació de la Fusta i Suro de Balears, com amb el Centre Tecnològic de la Fusta a Manacor i és les fustes tractades i muntar també un sistema integrat de gestió.

Per tant, si nosaltres tenim tots els que he dit, més aquests dos que ens queden a l'aire, començam a tenir un ventall enorme i que l'únic que ens està costant és per una part a cada ajuntament poder rebre els doblers per fer el seu espai en condicions per rebre els perillosos i això ho haurem de xerrar amb cada consell, hi havia consells que volien treure unes ajudes per arreglar les deixalleries, jo vaig dir que féssim les coses conjuntament, podem ajudar, però quedi habilitat això. I està damunt els SIG que se van creant. Al final ens pot quedar un lloc que ens preocupa, això ho va dir la Sra. Rosselló si no vaig equivocat i també vostès. Què ens queda a l'aire? Ens queden els envasos de residus perillosos de pintures, vernissos, coles, dissolvents, productes de neteja industrial. Bé, aquí ens costa que en aquest moment el Ministeri de Medi Ambient, amb tots aquests, està fent les seves feines pertinents perquè muntin el seu SIG. Anem per passes, és l'únic que els vull dir.

Jo tenc clar que no haurà de pagar res ningú i m'atur aquí, sé que la Sra. Rosselló me dirà que li he contestat i la Sra. Vadell també. Només voldria tenir la seguretat que no he contestat a ritme de rap, ni he cercat en cap moment els del canto, però si li bastés de blues com he fet i s'ha sentit tranquil el Sr. Crespí jo ja me donaria per content. Sí que vull dir que és veritat que és un poc farol el cent per cent i el 75%. Però si no estira el que toca estirar no estiraran els altres. I estic convençut que sense haver estirat massa encara i fer pocs dies que hem tret tot això, només les dades del SIGRE i del SIGFITO, demostren que estam per damunt l'objectiu que tenia l'Estat espanyol i la Unió Europea el 2011. I no ens hem de conformar, no val la pena dir ara estam per damunt, si podem arribar al 100% s'hi ha d'arribar i si no és el 100, és el 80 i estam 50 punts per damunt d'allò que demana Europa, *olé!*, com diuen els castellans, en aquest sentit per a les Illes Balears en el tema de perillosos.

I no els vull cansar més, després si hi ha alguna cosa concreta que volen que els digui els ho diré. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Rosselló per un temps de 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, evidentment en 5 minuts és impossible debatre un tema d'aquest calat i d'aquesta importància. Però sí tornaré reiterar un parell de coses que me pareix que són importants i evidentment discrepam, no del plantejaments, sinó d'allò que està fent el Govern en aquest moment, per una raó. Si l'estratègica, ja dic que són molt bones intencions, està basada en els SIG per això no fa falta fer gaire feina, estan fets per directives europees, d'alguna manera el propi mercat s'auto (...). Per tant, el Govern l'únic que ha de fer és el seguiment, la vigilància i el control, almanco jo li he de dir Sr. Conseller que en alguns casos d'aquests, no tenc temps de dir-ho, no se fa de manera correcte ni molt manco.

Dit això, jo li he de dir que a una pregunta que m'interessava molt. Vostè mateix ho ha dit, els SIG que hi ha en aquest moment, no entraré en el tema de medicaments, de piles, d'olis, són coses que ja funcionaven en el SIGRE i que d'alguna manera estaven ja funcionant, tot i que no hi hagués encara el decret que ho digués, però funcionaven Sr. Conseller, vostè precisament ha dit que si s'ha de fer una història d'alguna forma, això ja estava funcionant, la recollida de medicaments, la recollida de piles, la recollida per exemple d'olis se feia d'una manera, evidentment no era la millor manera, perquè encara no està fet el SIG, vostè ho ha dit. Però hi havia algunes actuacions que ja s'estaven duent a terme i per tant, s'havia anticipat a un fet que havia de venir. I per què? Perquè el problema és que hi ha molts de residus perillosos, com vostè sap. Les Illes Balears generen poques quantitats, però de molt de tipus de residus perillosos. Mentre tant no se fa res i s'espera que venguin els SIG i aquests residus perillosos o se cremen a l'incineradora, o se'n van a la borsa de fems, o creen contaminació per altres vies i que evidentment no hi ha temps per fer-ho.

Per tant, nosaltres què entenem que ha de fer en aquest el Govern? Cercar els mecanismes perquè un problema de molt de calat, els residus perillosos, mentre se fan SIG, ens sembla molt bé i evidentment és la idea, que hi hagi SIG de tot, no n'hi ha de tots i no hi serà de tot, ni d'aquí a un any ni d'aquí dos, hi ha molts de residus de molt de tipus i s'ha d'actuar. Nosaltres el que veim és que hi ha hagut, li he dit abans, independentment de què hi hagi un pla o no, jo evidentment Sr. Font jo no entraré a discutir un pla, tenc dos o tres minuts. Li he de dir que eren proposades i per tant, no entraré en dir quin pla..., no se va aprovar per part de l'anterior Govern i no entraré en això. Però vostè ha estat 3 estudiant. Jo li dic que des del nostre grup el que volem és una actuació davant un tema i un problema que existeix. Els SIG són una via, però no és suficient no molt manco.

En aquest sentit jo li volia demanar que, com sap vostè perfectament, com que no hi ha anticipació de determinats temes, jo no veig clar i m'agradaria m'ho expliqués, no ho veig gens clar, la quantitat de residus perillosos que se generen a petita escala, a petits comerços o indústries de petita escala i a les cases, tothom té residus perillosos a ca seva, tothom i són molts. Tothom en té i això com se concreta? Ara per ara si se depèn només de subvencions que se donaran per als parcs verds, evidentment això podem esperar molt de temps. Nosaltres el que li demanam com a grup parlamentari al conseller de Medi Ambient, que avui ens presenta una estratègia, això exactament com se concretarà? Com se farà la

recollida selectiva de tot allò que són els residus perillosos que se generen a petita escala? Això en primer lloc, queda molt guapo dir que ja se recolliran. Si no hi ha anticipació i no agafar el bou per les banyes, veure que hi ha un problema i intentar posar sistemes perquè això funcioni i evidentment a nosaltres ens preocupa.

En segon lloc, ja s'ha dit abans, petits i mitjans productors de residus molt perillosos, no vull recordar el que fa el mercuri amb poca quantitat la gran contaminació que pot generar a un aquífer i molts altres productes que en aquest moment s'estan generant per part de moltes indústries o petits tallers, etc., que en aquest moment, evidentment si hem d'esperar un SIG podem esperar molt, però ara per ara s'ha de cercar una solució, s'ha de cercar una mesura. Evidentment jo no li diré quina, perquè nosaltres varem fer un pla perquè ens diguessin quines eren possibles. Vostè és el responsable però nosaltres entenem que això no és pot deixar només en mans els SIG, i per tant a mi m'agradaria que em contestàs què es farà amb tot això, perquè jo veig molt bona intenció però no veig clarament què es farà. M'agradaria que em pogués esbrinar millor aquesta estratègia què diu exactament.

Per altra banda -i vaig acabant perquè supòs que em queda poc temps- li vull dir també que el tema d'Ecoenves i Ecovidrio, només és per posar-li un exemple, aquests són dos sistemes integrats de gestió que vostè coneix perfectament perquè són de residus urbans. Evidentment això són sistemes de gestió però que requereixen també de tot un plantejament de l'administració, que aposta està, per generar punts de recollida d'aquests residus que es generen, amb la qual cosa amb els residus perillosos que, com dic, no tenen SIG, maldament hagin d'esperar un any o n'hagin d'esperar dos, jo la veritat li he de dir, Sr. Conseller, que en aquesta estratègia no veig absolutament res concret del que es farà ni es durà a terme. I els SIG que ja funcionen tampoc no veig -si m'ho permet- com es durà la vigilància i el control de tot això i què tenen pensat en aquesta estratègia, com controlar que realment es faci de manera correcta, perquè evidentment amb la quantitat d'inspectors o pocs inspectors que hi ha en l'actualitat per part de la Conselleria de Medi Ambient és impossible dur a terme un control de tots aquests residus.

I per acabar, miri, a l'avaluació d'impacte ambiental jo li tenc un gran..., consider que és un procediment molt important, però li he de dir només per acabar, Sr. Conseller, que jo no pos en qüestió els tècnics, jo en tot cas pos en qüestió les decisions polítiques que es prenen, i li he de dir que desgraciadament les autopistes i les grans infraestructures que han passat per la Comissió Balear de Medi Ambient han tengut informes favorables. A partir d'aquí és el que jo li dic: si l'avaluació d'impacte ambiental és perquè sigui un tràmit on el medi ambient sigui un problema, evidentment serveix poc per al que són els interessos de la protecció del medi ambient. Únicament li ho dic per això. Ara, és evident que no pos en qüestió que vostès tenen un plantejament polític i evidentment els tècnics fan la feina que han de fer i punt. Jo no em fic en absolut en el que és una tasca d'aquestes característiques.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Portaveu, jo vull contestar ara..., pensava fer-ho de forma general però tanmateix no ho aconseguisc. Jo li vull dir una cosa, Sra. Rosselló, important: no hi ha cap avaluació d'impacte ambiental que hagi aprovat la Comissió Balear de Medi Ambient, que està conformada per representants polítics, que tenguí informe desfavorable de la comissió tècnica; al revés, si ha estat desfavorable a la comissió tècnica no ho ha aprovat la Comissió Balear de Medi Ambient, cosa que no puc dir el mateix del que em vaig trobar de la passada legislatura.

I això és tan contundent, Sra. Rosselló, és tan contundent i desacreditat tant allò que vostè acaba de dir que parla per si mateix. És a dir, jo no som aquell que fa un informe a la ponència tècnica de medi ambient d'un pla de restauració de la pedrera d'Establiments i Garrigueta-Terrassa, que té informes favorables, i perquè vostè no s'entenia amb la Sra. Vives, directora general d'Indústria, que estava d'acord amb aqueixa repoblació, i el Sr. Cabellos també, després voten en contra a la Comissió Balear i té els informes favorables de al comissió tècnica. Jo això, ni d'aquest vent i de l'altre, m'ha passat. I això què és?, la garantia més absoluta que si l'avaluació passa, passa, i si no passa, no passa, i l'exemple que jo li puc posar nostre és l'ampliació del port de S'Estanyol, únicament i exclusiva, i això és garantia de fer les coses així com toca, però no crec que sigui aquesta la discussió, avui.

Jo vull dir una cosa. Vegem, vostè diu que si hi ha SIG idò no feia falta. Home, jo em vaig plantejar això un moment donat; fins i tot si feia falta estratègia, perquè si el sistema funciona idò per ventura no fa falta, bastarà controlar el sistema. Però per què l'estratègia?, perquè l'estratègia té una part molt important que té a veure, com molt bé deia el Sr. Crespi a la seva primera intervenció, amb la conscienciació i amb l'aproximació, i això és juntar per una part els sistemes integrats de gestió a nivell d'acostar els ciutadans allà on puguin deixar els perillosos, i l'Administració té una funció - fins i tot té una direcció general- d'educació ambiental per conscienciar realment la ciutadania que ha d'emprar aquests sistemes que els mateixos ciutadans europeus ens hem donat a través de les nostres directives, que no les ha fet ni el Partit Popular, en aquest sentit, ni en Jaume Font, és a dir, ve de normatives europees, que vostè coneix exactament, amb la qual cosa hi ha aquest tema i lògicament nosaltres feim el seguiment i el control.

Jo li vull dir una cosa: l'únic que funcionava quan jo vaig entrar a la conselleria des de l'actuació del Govern, les piles, les piles, les piles, cosa que en aquest moment s'ha ampliat moltíssim i em pens que aquests dies sortirà -no sé si és diumenge que ve- a tots els mitjans, i fins i tot els ciutadans no tan sols arribaran com el SIGRE o (...). Aquest cas què és? Menorca. En el cas de Menorca fins i tot rebran els ciutadans, cosa que no han tengut mai, un document d'Alaior sobre quins són els 22 llocs on poden deixar les piles, a Ciutadella no sé

quants, a Maó no sé quants, amb la direcció, el carrer i el número. És això, la meva feina.

N'hi ha que em diuen a vegades, Sra. Rosselló, que he de fer el que feia un amic meu que va ser batle de Sa Pobla, que és que quan l'oposició li deia "ets un animal, no ho fas bé", no hi havia rèplica, a votar. N'hi ha que m'ho recomanen amb vostè. Jo crec que vostè i jo podríem acabar més bé la legislatura maldament no estiguem d'acord, que és que almenys un petit respecte cap a un equip de gent que s'ha pres això seriosament.

A més hi ha una qüestió: no hi havia més que piles, no estava creat el sistema integrat de medicaments, no estava creat el sistema integrat de fitosanitaris; el que hi havia eren moviments, a vegades, amb ONG o amb el Col·legi d'Apotecaris, que jo hi he participat com a ajuntament, sense cap conselleria ni ningú, de recollida de medicaments, llevar-los d'enmig, i aquí hi ha altres regidors o batles que també hi han participat, però per primera vegada existeix un sistema integrat de gestió. No es cregui que la feina del sistema integrat de gestió per la ministra és dir que Europa ja l'ha muntat, i per a nosaltres és dir que Madrid ja ha fet el decret; implica l'autorització, implica negociar amb el col·lectiu, implica aqueixa proximitat de què parlava abans el Sr. Crespi, i implica la conscienciació, la publicitat i totes aqueixes coses. I després implica el seguiment per saber si es compleix.

I ara en aquest moment vostè em demana: "i els petits?"; vostè sap una cosa: ens agradi o no ens agradi el que diu la Unió Europea, si jo fic un medicament dins una bossa de residus sòlids urbans no és perillós; jo no estic d'acord amb això, eh?, li ho vull dir. Si jo fic un fluorescent dins una bossa de residus urbans deixa de tenir el context de perillós; jo no estic d'acord amb això, però això és el que diu la Unió Europea. Sra. Rosselló, no hi estic d'acord, eh?, estic amb vostè, estic amb vostè...

(Intervenció inaudible)

Jo no dic que no tenguí residus perillosos; jo el que dic és que la incongruència és que la deixa de tenir. I vostè em diu: "i com ho farà, per als petits?"; molt senzill: en aquest moment els ajuntaments en els seus punts verds no tenen un espai per deixar perillosos en condicions, perquè arriben allà i hi ha una cubeta de ferro on hi va tant el fluorescent, com el vidre, com el ferro o el que sigui. Molt bé, allò que traurem és una ordre d'ajudes per muntar un espai en els mateixos punts verds o al costat on tant els fluorescents..., els fluorescents és RAE, i jo ara estic parlant amb el RAE corresponent per mirar com puc tancar amb ell l'acord; si no, no li donaré autorització d'actuar i ell davant Madrid haurà de presentar dades, si no serà penalitzat, i podré recollir fluorescents. Podré recollir fitosanitaris, que abans no en podia recollir; podré recollir medicaments; podré recollir olis, que es crea el "daixò". És a dir, muntarem la infraestructura en els ajuntaments perquè hi puguin dur els seus perillosos. I això és la feina, és que no és altra, és només fer complir la gent.

I si li pareix, jo no tenc cap inconvenient que si de cas vol qualche explicació més en aquest sentit podem fer una altra compareixença i potser entrar al detall petit. Bé, jo sé que es cansarà, però el que li vull dir, Sra. Rosselló, és que en aquest

moment hi ha coses que no hi havia abans, i d'aquí a quatre anys, governin vostès o governem nosaltres, hi haurà coses que no hi són ara, i en aquest cas nosaltres anam a un ritme que quan un mira els resultats i els objectius que s'han posat, anam per damunt.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. La Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sra. Presidenta, no tenia intenció de tornar a intervenir, només per agrair al conseller les explicacions. Però ara m'ha cridat l'atenció una cosa que ha dit que supòs que..., o, vaja, m'agradaria que no fos vera: que posarà recollida de medicaments als punts verds. Jo li demanaria que per favor no fos així perquè això pot ser perillós, que continuï confiant amb els apotecaris perquè la veritat és que és un tema molt delicat.

I sobretot, ja per acabar, simplement li vull dir que conscienciació i facilitats, perquè precisament és allà on crec que rau el problema, que la gent se n'adoni que no tot es pot mesclar dins una bossa de residus urbans, sinó que s'ha de conscienciar la gent, però sobretot s'han de donar facilitats perquè la gent no tengui problemes per poder contribuir a allò que tots volem, que és tenir un entorn i un medi ambient net.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. Sr. Crespí?

(Intervenció inaudible)

Sí, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Vadell, que quedi clar: no en els punts verds. Jo el que volia dir és que el ciutadà tindrà coses en el punt verd i coses a altres llocs, coses que no tenia. És a dir, només fa dos anys el ciutadà no podia anar a una farmàcia i deixar-hi els productes. N'hi havia qualcuna que els recollia, però n'hi havia qualcuna que no els recollia. El ciutadà només fa nou mesos no podia agafar la llauna, que havia esquitxat no sé què, un taronger, o de poll, el que sigui, i no podia dur-la a un lloc on la recollien. El ciutadà ara tindrà, a segons quins sistemes integrats de gestió, que podrà anar a aquests llocs que s'han publicat aquí i, en altres casos, ho tindrà en el punt verd.

Ah!, i una qüestió que m'he deixat abans: els hotels. Li vull dir, perquè ho sàpiga, que si complíssim tots tant com els hotels a Balears guanyaríem moltíssim. Segurament els que fan més esforços en tema de reducció de volums en tema de perillosos això són els hotels. Hi ha hagut qualque dificultat en un moment donat quan, l'oli de cuina, abans encara te'l pagaven

i quan es varen aturar de pagar, i això ho sé per experiència per temes familiars, i aquí hi hagut qualque dificultats. En aquest moment estan tancant acords -i els veuran prest- en temes de cadenes hoteleres per poder ajudar en aqueixes coses que un moment donat els ha faltat informació i col·laboració. No parl d'ajudar econòmicament, ja s'arreglarà cadascú, sinó de cercar canals que garanteixin la recollida. Són ells mateixos que ho sol·liciten, perquè el tema de l'oli de cuina va arribar un moment que abans es pagaven doblers fins que va desaparèixer; ara en aquest moment un restaurant o un hotel, si s'han d'endur l'oli de cuina, no tan sols l'ha de recollir, que és allò que li toca perquè no el pot tirar al clavegueram, sinó que ha de pagar perquè se l'enduguin, i només fa tres anys quan venien a recollir l'oli de cuina et pagaven 3 o 4 pessetes per litre. Molt bé, però això els vull fer saber que és no un perillós, és un residu sòlid urbà, i en aquest cas, maldament sigui urbà, com que ens afecta, a nosaltres, a les depuradores de mala manera perquè té un sobrecoast escandalós, entram a fer uns acords amb els hotelers en aquest sentit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Partit Popular té la paraula el Sr. Jaume Font. Ai!, perdó, el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bàsicament agrair la presència al conseller de Medi Ambient i als alts càrrecs que per iniciativa pròpia han vingut aquí al Parlament a donar compte de les directrius d'aquesta nova estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos.

Celebrem en nom del Grup Parlamentari Popular que a la seva exposició s'hagi posat èmfasi també als efectes i no només a les causes, és a dir, és necessari gestionar adequadament els residus que es generen, però més important encara és prevenir que es generin, és a dir, minimitzar la seva generació per així no haver-los de tractar.

A un sector tan intervengut com el medi ambient ens satisfà que aquest govern hagi optat per una estratègia que implica cercar la complicitat amb la gestió privada en lloc d'un pla que des de dalt intenta reordenar un determinat sector sense tenir moltes vegades en compte els propis afectats. Aquesta estratègia significa involucrar i responsabilitzar els productors a l'hora de tractar i gestionar i, alerta!, també a no generar; està d'acord amb la filosofia liberal que inspira i hauria d'inspirar sempre un govern del Partit Popular. Això redunda en la seva responsabilitat individual, la responsabilitat individual del mateixos productors de perillosos, en la limitació de la burocràcia i a no incrementar la via impositiva dels ciutadans, que ja prou càrrega fiscal suporten; a més, aquestes bonificacions fiscals a les quals vostè s'ha referit sense cap dubte serviran com un important incentiu a la responsabilitat dels productors per assolir els objectius que es planteja aquesta estratègia.

I ja per acabar aprofitam per donar l'enhorabona una vegada més al conseller de Medi Ambient per la seva magnífica gestió, i no només de perillosos. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Jo no puc fer res més que agrair el suport del grup parlamentari al qual pertany, i que es tengui la tranquil·litat i la certesa i la convicció de la implicació fins a baix de tot, i que això és un tema que ens implica a tots els partits polítics que això es farà ben fet i, repetesc per segona vegada, de la mà del Ministeri de Medi Ambient i de totes les comunitats autònomes. Això és un compromís de l'Estat espanyol semblant -no tan important però quasi- a allò que pot ser el compromís de l'Estat espanyol en el compliment de Kyoto, i jo crec que són dues vessants que poden fer els estats moderns en aquest principi de segle XXI, és a dir, complir en emissions, que tenim dificultats, i complir en perillous, que també tenim dificultats, però crec que en una cosa i en l'altra ho tenim encaminat.

Moltíssimes gràcies a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyor... Una vegada esgotat l'ordre del dia volem donar les gràcies a l'Hble. Conseller per haver estat aquí amb nosaltres i també als seus acompanyants. I com que no hi ha res més, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS